

Gül Yaprığında Yaşamak

— Toynak · 20 Ocak 2015

Hey mevsim!
Kaygılarından yaptığın bu mızrak
Gelip ulu orta göz bebeklerime saplanıyor
Kaç duvar sessiz?
.....Ve ayın bir yüzünden
Kapkaranlık kanlar akıyor
Kabulüm değil
Aynalar benim değil
Boşuna uğraşma!
Bir kelebek kanadında
.....Hayallerle dolu
Daha on sekizinde yaşıyorum....

Hey mevsim!
Bana sarı yapraklardan kurduğun tuzak
Alışığım her sonbahar böyle yaşanıyor
Kaç ağaç dalsız?
.....Ve buz damlıyor ucundan
Korkum bu değil
Ölmek derdim değil
Vazgeç, kıpraşma!
Tahta bir atın kırılan geminde
..... Yarılmaşım yolu
Sonrası...İki yüzüncü yılımda yaşıyorum...

Hey mevsim!
En sadık dost edasında bu toprak
Sonsuza sarmak için öbeleniyor
Kaç kabir isimsiz
.....Ve soğuk mermerlerinden
Birkaç şiir tesellim değil
Ölmek hiç mühim değil
Boşuna şaşırma!
Kaç kez ölmüşüm de gül yaprağında
.....Kırk yıllık güzler boyu

Œimdi ieklerin goncaların da yaşıyorum...

Hadi dađlar,hadi tahta at ve Araf eđil
Œimdi bahar zamanı, sonbahar değil....

toynak.Ankara